

Magna Charta Universitatum 2020

Preàmbul

La Magna Charta Universitatum, una declaració i confirmació dels principis fonamentals en què s'hauria de basar la missió institucional de les universitats, es va signar el 1988 a propòsit de la celebració dels 900 anys de la Universitat de Bolonya. El primer principi declarat va ser l'autonomia: la recerca i la docència han de ser intel·lectualment i moralment independents de tota influència política o interessos econòmics. El segon principi és que la docència i la recerca són indissociables, i s'ha de vincular els estudiants en la cerca del coneixement i la seva màxima comprensió. El tercer principi identificava la universitat com un espai per a la indagació i el debat lliure, caracteritzat per l'obertura al diàleg i el rebuig de la intolerància.

La Magna Charta Universitatum reconeixia que les universitats defensores d'aquests principis podien adoptar diverses formes d'acord amb la influència conjunta de cultura, geografia i història. El document, malgrat ser clarament resultat d'un moment concret del desenvolupament europeu, preveia un món interconnectat en què el coneixement i la influència podien traspasar fronteres culturals en la cerca de la comprensió humana.

Des d'aleshores, el món s'ha interconnectat de maneres que eren inimaginables en els temps de la primera declaració. Les universitats han proliferat arreu del món, amb un increment espectacular en tipologies, abast i missió. A escala mundial, el nombre i la diversitat d'estudiants en cerca d'educació universitària ha augmentat, igual que les raons d'aquesta cerca, així com les expectatives de les seves famílies i comunitats. El nombre de publicacions s'ha incrementat significativament mentre que la fe en l'acadèmia s'ha anat erosionant per una pèrdua de confiança en l'expertesa. Amb l'influx de les noves tecnologies i modalitats d'aprenentatge, la docència i la recerca estan canviant amb rapidesa; les universitats estan alhora liderant i responent a aquesta evolució.

Malgrat aquests canvis, el potencial de l'educació superior per ser un agent positiu de canvi i de transformació social perdura. Els principis presentats a la Magna Charta Universitatum són tan vàlids avui com ho eren el 1988, i són una condició indispensable per al progrés humà a través de la indagació, l'anàlisi i l'acció consolidada. Les dràstiques transformacions abans descrites requereixen que l'acadèmia global identifiqui responsabilitats i compromisos que els signants acorden que són vitals per a les universitats d'arreu del món al segle XXI. Aquesta és la raó d'aquesta nova declaració.

Principis, valors i responsabilitats

Les universitats reconeixen que tenen la responsabilitat de comprometre's i de respondre a les aspiracions i els reptes del món i de les comunitats locals a les quals serveixen, en benefici de la humanitat i de la sostenibilitat.

L'autonomia moral i intel·lectual són el segell de tota universitat i un requisit perquè puguin complir les seves responsabilitats amb la societat. Els governs i la societat en general han de reconèixer i protegir aquesta independència, i les mateixes institucions l'han de defensar enèrgicament.

Per assolir el seu potencial, les universitats requereixen un contracte social fiable amb la societat civil, que ha de donar suport a la cerca d'un treball acadèmic de la més alta qualitat, amb un respecte total per l'autonomia institucional.

A mesura que creen i divulguen coneixement, les universitats qüestionen dogmes i doctrines establertes i promouen el pensament crític en tots els estudiants i acadèmics. La llibertat acadèmica és la seva essència vital; la indagació oberta i el diàleg lliure, el seu aliment.

Les universitats acullen el deure de la docència i del desenvolupament ètic i íntegre de la recerca, així com el de la generació de resultats fiables, veraçs i accessibles.

Les universitats tenen un paper i una responsabilitat cívics. Formen part de xarxes globals i col·legiades de recerca científica i erudició, que treballen sobre coneixement compartit i contribueixen a desenvolupar-lo. Estan inserides en cultures locals i la seva rellevància és crucial per a l'enriquiment i el futur d'aquestes cultures. Simultàniament immerses i connectades amb els desenvolupaments globals, s'integren completament en les comunitats locals i els ecosistemes, on assumeixen rols de lideratge.

Les universitats són espais no discriminatoris de tolerància i respecte en què floreix la diversitat de perspectives i en què preval la inclusivitat, fonamentada en principis d'equitat i justícia. Es comprometen, per tant, a promoure l'equitat i la imparcialitat en tots els aspectes de la vida acadèmica, incloent-hi les admissions i pràctiques de contractació i promoció.

L'educació és un dret humà, un bé públic, i hauria d'estar a l'abast de tothom. Les universitats reconeixen que l'aprenentatge és una activitat al llarg de tota la vida, i que l'educació terciària és part del contínuum. Dins d'aquesta part específica, les universitats serveixen a un alumnat divers en totes les etapes de les seves vides.

Les universitats reconeixen que individus i comunitats, sovint a causa de circumstàncies d'inequitat, tenen dificultats per accedir a l'educació superior o per influir en els tipus d'estudis acadèmics i en els seus continguts. Per fer realitat el potencial humà arreu, les universitats busquen deliberadament formes d'integrar i acollir veus i perspectives diverses.

En signar la Magna Charta Universitatum 2020, les universitats declaren el seu compromís amb la declaració original i amb la defensa i el desenvolupament dels principis, els valors i les responsabilitats que s'hi descriuen, per tal d'enfortir el paper de les universitats en el foment de la salut, la prosperitat i la il·lustració arreu del món.

Aprovada pel Consell de Govern el 12 de març de 2020